

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 24C/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205952
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1414205952.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou, v právnej veci žalobcu: W. G. Ď., J. Y. XX, XXX XX J., zast. JUDr. Libuša Dočkalová, advokátka, so sídlom Lachova 32, 851 03 Bratislava, proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, o uloženie povinnosti odvysielat' opravu, t a k t o

rozhodol:

I. Rozhlas a televízia Slovenska so sídlom Mlynská dolina 845 45 Bratislava je povinný odvysielat' na Televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV vysielanom od 19:00 hodine nasledovnú opravu: „Dňa 31.01.2014 Rozhlas a televízia Slovenska na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV v príspevku „G. Ď. na cestách“ odvysielal aj nasledovné nepravdivé tvrdenia:

Nie je pravdou, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej O. G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a teda nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, ako sme nesprávne odvysielali“, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd zamietá žalobný návrh žalobcu v časti v ktorej sa domáha odvysielania nasledovnej informácie: „Odvysielaním nepravdivých tvrdení vysielateľ zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu na hrubý zásah do osobnostných práv G. Ď. do jeho cti, dôstojnosti a súkromia.“

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.03.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.03.2014, domáhal uloženia povinnosti bezplatne odvysielat' opravu za podmienok § 21 zákona č. 308/2000 Z.z. o retransmisii a o zmene zákona o telekomunikáciách (ďalej len „308/2000 Z.z.“). Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že žalovaný odvysielal dňa 31.1. 2014 na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19.00 hod. príspevok „G. Ď. na cestách“. V predmetnej relácii podľa žalobcu odzneli nepravdivé neúplné a pravdu skresľujúce tvrdenia, a to konkrétne, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený. Žalobca svoju námietku týkajúcu sa pravdivosti jeho tvrdení odvodzoval zo skutočností, ktoré priamo vyplývali zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 5T 104/2004, a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4T 2/2005. Na základe odvysielanej relácie podal žalobca dňa 28.02.2014 žiadosť o opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z.z.. Žalovaný však opravu

neodvysielal a ani sa žalobcovi nevyjadril. Vzhľadom vyššie uvedené žalobca požiadal, aby súd vydal rozsudok nasledovného znenia:

Rozhlas a televízia Slovenska so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, je povinný odvysielat' nasledovnú opravu v prvý piatok po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku v rovnakom vysielacom čase a v rovnakom programe po rovnako dlhú dobu 2 minúty, a to obrazom aj slovom:

„Dňa 31.1. 2014 Rozhlas a televízia Slovenska v programe Správy STV v príspevku „G. Ď. na cestách“ odvysielal aj nasledovné nepravdivé tvrdenia:

Nie je pravdou, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a teda nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, ako sme nesprávne odvysielali.

Odvysielaním nepravdivých tvrdení vysielateľ zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu na hrubý zásah do osobnostných práv G. Ď., do jeho cti, dôstojnosti a súkromia.“

2. Žalovaný doručil súdu dňa 12.06.2014 žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe. Následne doručil súdu dňa 21.08.2014 žiadosť, v ktorej navrhol, aby súd rozhodol o spojení konaní vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 24C/97/2014 a sp.zn. 9C/175/2014 na spoločné konanie z dôvodu, že ide o konania, ktoré prebiehajú medzi tými istými účastníkmi a skutkovo spolu súvisia (obe konania vychádzajú z rovnakej reportáže odvysielanej odporcom). Okresný súd Bratislava IV, Uznesením sp.zn. 24C/97/2014-75 zo dňa 23.09.2014, návrh žalovaného na spojení vecí zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.10.2014.

3. Okresný súd Bratislava IV, Rozsudkom sp. zn. 24C/97/2014-235 zo dňa 28.11.2017 uložil žalovanému povinnosť odvysielat' na Televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV vysielanom o 19:00 hodine opravu v nasledovnom znení: „Dňa 31. 01. 2014 Rozhlas a televízia Slovenska na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV v G. „G. Ď. L.a cestách“ odvysielal aj nasledovné nepravdivé tvrdenia: „Nie je pravdou, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a teda nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, ako sme nesprávne odvysielali. Odvysielaním nepravdivých tvrdení vysielateľ zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu na hrubý zásah do osobnostných práv G. Ď. do jeho cti, dôstojnosti a súkromia“, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 15b, § 16 ods. 3 písm. a), § 18 ods. 1, § 19 ods. 1 písm. a), § 21 ods. 1, 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“), čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a vecne tým, že v spornej reportáži došlo k zverejneniu nepravdivých a nepodložených údajov, ktoré mali vo svetle ostatných informácií negatívny vplyv na verejnosť a vystavili žalobcu nedôvodnému obvineniu. Uviedol, že žalovaný dňa 31. 01. 2014 odvysielal v programe Správy STV vysielanom od 19:00 hodiny príspevok „G. Ď. na cestách“, v ktorom odznelo: „Za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného činiteľa dostal v roku 2005 bývalý poslanec G. Ď. trest tri roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a zákaz šoférovať na šesť rokov. Čas strávený vo výkone trestu sa mu zo zákazu riadiť vozidlo neodrátaval, a tak až dnes krajský súd rozhodol M. Ď. žiadosti, aby mu sudca odpustil polovicu do šiestich rokov bez vodičského preukazu. Aj pre dobré správanie mu súd vyhovel. Prokuratúra si však presadila podmienku.“ V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu, pričom takéto konanie žalovaného spôsobilo hrubý zásah do osobnostných práv žalobcu, do jeho cti, dôstojnosti a súkromia a nakoľko sa petít žaloby o povinnosti odvysielat' opravu obsahovo zhodoval s návrhom znenia opravy v žiadosti o odvysielanie opravy, uplatnený nárok spíňal formálno-právne požiadavky. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovi vzniklo právo na odvysielanie opravy, keď prihladol na žiadosť žalobcu o uložení povinnosti žalovanému odvysielat' opravu nepravdivej a nepodloženej informácie, ktorá vo svetle ostatných informácií mala negatívny vplyv na verejnosť a žalobcu vystavila nedôvodnému obvineniu, pričom sa stotožnil s tvrdením žalovaného (zrejme žalobcu, pozn. odvolacieho súdu), že žalovaný zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu a toto konanie spôsobilo hrubý zásah do osobnostných práv žalobcu, jeho cti a dôstojnosti a súkromia s tým, že sa stotožnil aj s právnym názorom žalobcu, ktorý presne špecifikoval, čoho sa mal žalovaný v konaní dopustiť. Výrok, ktorým rozhodol o trovách konania, súd prvej inštancie právne odôvodnil § 255 ods. 2 (správne § 255 ods. 1, pozn. odvolacieho súdu) v spojení s § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a vecne tým, že pomer úspechu žalobcu voči žalovanému predstavoval 100 %, preto mu priznal

v tomto rozsahu nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

4. Krajský súd v Bratislave, Uznesením sp.zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018 zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd ustálil, že nie je zrejme, ako súd 1. inštancie posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje úvaha, na základe ktorej dospel súd prvej inštancie k záveru, že v predmetnej reportáži došlo k zverejneniu nepravdivých údajov, resp. uvedenie konkrétnych nepravdivých údajov, k zverejneniu ktorých malo dôjsť. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zároveň nie je podľa odvolacieho súdu možné zistiť, ako dospel súd prvej inštancie k záveru, že táto nepravdivá informácia mala negatívny vplyv na verejnosť, a že žalovaný zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu, čím mal zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, do jeho cti, dôstojnosti a súkromia. Odvolací súd ďalej ustálil, že z obsahu žaloby žalobcu vyplýva, že jeho návrh znenia opravy obsahuje tri skutkové tvrdenia, ktorými chcel žalobca uviesť na pravú mieru ním tvrdené nepravdivé tvrdenia žalovaného, a síce, že nie je pravdou, že v auguste roku 2004 šoféroval opitý, nie je pravdou, že pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu, a napokon nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, a preto bolo povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť každé z týchto tvrdení samostatne a vo vzťahu ku každému z nich zároveň samostatne svoje rozhodnutie odôvodniť, avšak prvoinštančný súd iba všeobecne uviedol, že žalobcovi vzniklo právo na odvysielanie opravy, keďže v predmetnej reportáži došlo k zverejneniu nepravdivých údajov. Zároveň sa odvolací súd stotožnil s námietkami žalovaného týkajúce sa nevykonania dôkazov prvoinštančným súdom v konaní, resp. na pojednávaní zákonným spôsobom, nakoľko tvrdenie súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku o vykonaní dôkazu prehraním CD so zvukovým a obrazovým záznamom predmetnej reportáže vôbec z obsahu zápisníc o pojednávaní zo dňa 11. 06. 2015 a zo dňa 28. 11. 2017 nevyplýva, a preto, ak vykonal dokazovanie prehraním CD so zvukovým a obrazovým záznamom odvysielanej relácie, musel tak urobiť mimo pojednávania, a teda v rozpore s § 188 ods. 1 C. s. p. (Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.), avšak odvolaciemu súdu nebol zrejmy dôvod vykonávania tohto dôkazu, keďže žalovaný prepis predmetnej reportáže obsiahnutý v žalobe v konaní nenamietal, z dôvodu ktorého ide o nesporné skutkové tvrdenie v zmysle § 151 ods. 1 C. s. p., ako aj správne konštatoval súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 28. 11. 2017 s tým, že v takom prípade (v zmysle § 186 ods. 2 C. s. p.) súd dokazovanie nevykonáva, ale vychádza zo zhodných tvrdení strán; súd vykoná dokazovanie o nesporných skutočnostiach len vtedy, ak existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Odvolací súd ďalej ustálil, že je nepreskúmateľný skutkový záver súdu prvej inštancie, že žalovaný zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu, čím hrubo zasiahol do osobnostných práv žalobcu, do jeho cti, dôstojnosti a súkromia, keďže nielenže v tomto smere žiadne dokazovanie nevykonal, čo síce vzhľadom na predmet sporu ani potrebné nebolo, keďže, ako správne uviedol žalovaný vo svojom odvolaní, predmetom tohto sporu nie je ochrana osobnosti žalobcu, a preto skúmanie otázky, či sa zverejnením nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií súčasne zasiahlo do osobnostných práv žiadateľa o opravu, nie je predmetom konania o uloženie povinnosti odvyselať opravu (podľa § 21 ods. 10 zákona o vysielaní a retransmisii), nakoľko ochrany osobnostných práv sa žiadateľ o opravu môže domáhať v konaní o ochranu osobnosti.

Odvolací súd jednoznačne ustálil, že nebolo možné súhlasiť s námietkou žalovaného, že výrok napadnutého rozsudku je nevykonateľný, pretože reláciu s názvom Správy STV nevysielala a nevysielal ani dňa 31. 01. 2014, t. j. v deň, kedy mala byť predmetná reportáž odvysielaná, nakoľko v zmysle § 21 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii je vysielateľ povinný odvyselať opravu v rovnakom programe, ako bol uverejnený napadnutý údaj, alebo v rovnako hodnotnom vysielacom čase, a to takým spôsobom, aby oprava bola formou a rozsahom primeraná odvysielaniu napadnutých údajov, t. j. žalovanému priamo zo zákona vyplýva, v akom programe má opravu zverejniť. Zároveň uviedol, že ustanovenie § 21 ods. 9 písm. d) zákona o vysielaní a retransmisii je potrebné interpretovať výlučne tak, že dôkazné bremeno v rámci inštitútu práva na odvysielanie opravy zaťažuje vysielateľa, a nie žiadateľa o odvysielanie opravy. V prípadnom súdnom konaní o uloženie povinnosti odvyselať opravu teda nie je povinnosťou žiadateľa o odvysielanie opravy preukázať nepravdivosť alebo nepresnosť údajov odvysielaných vysielateľom, ale naopak je povinnosťou vysielateľa preukázať ich pravdivosť alebo presnosť. Ide teda o výnimku zo všeobecného pravidla, že dôkazné bremeno zaťažuje (primárne) žalobcu (tzv. obrátené dôkazné bremeno). Vysielateľ je teda povinný v konaní pred súdom preukázať pravdivosť, resp. presnosť ním odvysielaných údajov, za týmto účelom však môže využiť všetky prostriedky procesnej obrany, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva, a to vrátane návrhov na vykonanie dôkazov. Pokiaľ žalovaný určitým dôkazom alebo informáciou nedisponuje, potom je jeho

zákoným právom žiadať, aby tento dôkaz alebo informáciu zabezpečil súd (edičná povinnosť v zmysle § 189 C. s. p. a informačná povinnosť v zmysle § 190 C. s. p.).

5. Podľa ustanovenia § 391 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.04.2019 na ktoré sa dostavil žalobca spolu s právnou zástupkyňou. Predvolanie na pojednávanie mal vykázané riadne a včas dňa 05.03.2019. Dostavila sa zástupkyňa žalovaného. Predvolanie na pojednávanie mal žalovaný vykázané riadne a včas dňa 05.03.2019. S poukazom na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018, súd predložil stranám sporu krátkou cestou po jednom vyhotovení vyššie uvedené listinné dôkazy (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/104/2004 zo dňa 11.04.2005, odvolací rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/23/2007 zo dňa 15.05.2007 a uznesenie Najvyššieho súdu SR o odmietnutí dovolania zo dňa 11.12.2008, sp. zn. 5 Tdo 10/2008). Súd zároveň poukázal na bod. 33 rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý jasne ustálil, že dôkazné bremeno v rámci inštitútu práva na odvysielanie opravy zaťažuje vysielateľa, a nie žiadateľa o odvysielanie opravy. Následne v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu vykonal dôkaz prehraním CD kompaktného disku so záznamom reportáže zo dňa 31.01.2014 z programu Správy STV v príspevku „G. Ď. na cestách.“

Právna zástupkyňa uviedla, že sa pridržiava žaloby, v ktorej je vymedzený predmet tohto konania, daný odvysielaním reportáže dňa 31.01.2014 pod názvom „G. Ď. na cestách“. V tomto príspevku boli odvysielané nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce informácie týkajúce sa žalobcu. Žalobca z tohto dôvodu požiadal žalovaného o odvysielanie opravy, v ktorej by sa tieto informácie uviedli na pravú mieru. Žiadosť o odvysielanie opravy mala všetky zákonom predpísané náležitosti. Zo žiadosti bolo podľa jej názoru zrejmé v čom spočíva nepravdivosť údajov a jej súčasťou je aj návrh znenia opravy. Žiadosť bola uplatnená riadne a včas v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Zodpovedá zneniu textu odvysielaného príspevku. Žalovaný na doručení žiadosti žalobcu nereagoval. Jeho povinnosťou bolo preskúmať žiadosť a posúdiť, či jej obsah vyžaduje uverejnenie opravy v zmysle návrhu a teda úlohou žalovaného bolo posúdiť, či môže preukázať pravdivosť zverejnených údajov o osobe žalobcu. Taktiež jeho povinnosťou bolo v závislosti na zákona č. 308/2000 Z. z. preskúmať, či sú splnené aj ostatné podmienky vyplývajúce z ust. § 21. Účelom opravy je nahradenie dezinformačných údajov, tak aby bola zabezpečená ochrana práv žalobcu. Žalovaný však nereagoval ani na žiadosť žalobcu a v tomto konaní po podaní žaloby sa k meritu veci žiadnym spôsobom nevyjadril. Žiadal iba o súčinnosť súdu na zabezpečenie dôkazov. Právny zástupkyňa žalobcu poukázala na skutočnosť, že v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu dôkazné bremeno v tomto prípade je žalovanej strane, ktorá má preukázať pravdivosť tých tvrdení, ktoré odzneli v reportáži. Z obsahu trestného spisu sp. zn. 5T/104/2004 je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že namietané skutkové tvrdenia žalobcom, ktoré aj odvolací súd vymedzil tak, že nie je pravdou, že: v 8/2004 žalobca šoféroval opitý, že pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu, a že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený - nie je pravdivé. Z tohto dôvodu je preukázaná nepravdivosť tvrdení žalovaného s poukazom na odvysielaný príspevok a žalobca má za to, že akékoľvek ďalšie dokazovanie v tomto smere by bolo nadbytočné. Vo výrokovej vete rozsudku sp. zn. 5T/104/2004 sa vôbec neuvádza, že by žalobca konal pod vplyvom alkoholu, alebo že by bol súdený za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na to, že žalovaný dobrovoľne nereagoval na žiadosť žalobcu o opravu, žalobca v tomto konaní sa domáha, aby súd žalovanému uložil povinnosť odvyselať opravu v navrhnutom znení. Žalobca sa prostredníctvom práva na odpoveď bráni proti obvineniam uvedeným v tejto reportáži, pretože sa dotýkajú jeho cti, ľudskej dôstojnosti či súkromia. Žalovaný je v takom prípade povinný odvyselať opravu v znení naformulovanom žalobcom ako oprávnenou osobu a to v rozsahu v akom formulácia vyjadruje jeho postoj k odvysielanému tvrdeniu. Žalobca má zato, že jeho žaloba je dôvodná a preto navrhol, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel.

Zástupca žalovaného požiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko majú zato, že v príspevku nebolo odvysielané nič, čo by sa nezakladalo na pravde a nerezonovalo v súvislosti s osobou žalobcu aj v iných médiách predtým a v dôsledku čoho sa dostal žalobca do povedomia širokej verejnosti aj v čase pred odvysielaním príspevku. Ako dôvod na zamietnutie uviedol, že časť petitu je nevykonateľná a bola uplatnená v rozpore z ust. § 21 Zákona o vysielaní, nakoľko preberá formuláciu o povinnosti ospravedlniť sa žalobcovi, čo predstavuje morálnu satisfakciu, čo nie je možné v konaní o opravu priznať. Predmetný petit považujú za nevykonateľný z dôvodu, že petit opravuje informácie, ktoré v predmetnej reportáži explicitne nezazneli, a to čo sa týka výroku I. v príspevku odznelo: „O vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku 2004, šoféroval opitý a napadol

policaĳta.“ Źalobca Źiada opravu v nasledovnom znení: „, Nie je pravda, Źe bývalý poslanec NR SR G. Ź. v auguste 2004 Źoféroval opitý.“ V príspevku neodznela informácia, Źe v auguste 2004 Źalobca Źoféroval opitý, v príspevku odznelo, Źe o vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku 2004. Na základe viacerých rozsudkov vo veci Źalobcu o ochranu osobnosti s iným denníkmi - ě.k. 6Co/273/2013 zo dňa 20.05.2013 Krajský súd v Bratislave vykonaným dokazovaním zistil, Źe Źalobcovi v roku 2004 policajti odobrili vodičský preukaz pre alkohol za volantom. O pár mesiacov chcel zraziť muŹa pri policajnej naháňaeke. To znamená, Źe v roku 2004 prišiel o vodičský preukaz a spôsobil dopravnú nehodu, ktorá bola medializovaná. Z trestných spisov vyplýva, Źe Źalobca mal dôvod vyhnúť sa kontrole nakoľko v tom ěase mal uloŹený zákaz ěinnosti riadiť motorové vozidlo. Vzhľadom k tomu, Źe v konaní sa jedná o opravu nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov podľa zákona ě. 308/2000 Z. z. z podstaty veci vyplýva, Źe možno poŹadovať len opravu toho, ěo bolo skutoěne aj odvysielané, a teda bez vynechania, alebo vloŹenia akéhokoľvek slovného vyjadrenia alebo výrazu viaŹucemu sa k napadnutému tvrdeniu. Ak Źalobca poŹaduje opravu v znení, do ktorého doplnil údaj august, nie je možné návrh poŹadovať v tejto ěasti za opodstatnený. PoŹaduje sa oprava toho, ěo skutoěne nebolo odvysielané. ěo sa týka výroku Źe Źalobca Źoféroval opitý - z verejne dostupných informácií vyplýva podľa Źalovaného, Źe Źalobca spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu aj v roku 1996, za ktorú bol vo 02/1999 odsúdený na 4 mesiace podmienneěne, za konflikt s policajtmí, keď viedol automobil pod vplyvom alkoholu. Na otázku novinára, ěi sa Źalobca pouěil, odpovedal: „Pouěenie je také, Źe som nepouěiteľný“. Źalobca priznal, Źe mal pri incidente v roku 1996 v krvi 0,93‰ alkoholu. TaktieŹ 21.02.1999 pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu, vulgárne nadával policajtom, fyzicky napadol taxikára do ktorého vrazil. Z uvedeného podľa Źalovaného vyplýva, Źe je pravda nielen to, Źe Źalobca v roku 2004 Źoféroval opitý ale aj to, Źe je mediálne známe, Źe za Źoférovanie pod vplyvom alkoholu bol prichytený minimálne dvakrát pred tým. ěo sa týka výroku, Źe napadol policajta z rozsudku ě. 5T/104/2004 jednoznaěne vyplýva, Źe Źalobca napadol policajta, a Źe za dané konanie bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody a daný výrok je pravdivý. ěo sa týka výroku II - odznelo: „, za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného ěiniteľa dostal v roku 2005 bývalý poslanec 3 roky v 1. nápravnovýchovej skupine ako aj zákaz Źoférovať na 6 rokov.“ Źalobca Źiada opravu v nasledovnom znení: „, nie je pravda, Źe bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený.“ Aj keď z trestného rozhodnutia sp. zn. 5T/104/2004 vyplýva, Źe v 8/2004 vykonaná dychová skúška na alkohol v krvi bola s negatívnym výsledkom, je pravda, Źe Źalobca spôsobil útok na verejného ěiniteľa, taktieŹ je pravda, Źe Źoféroval po tom, ěo mu bol odobratý vodičský preukaz pre Źoférovanie pod vplyvom alkoholu. Pri uloŹení trestu zákazu ěinnosti viesť motorové vozidla po dobu 6 rokov, súd prihliadal na to, Źe Źalobca sa prejavil ako nedisciplinovaný a agresívny vodiě, o ěom sveděí aj výpis z evideněnej karty vodiěa. Z vyššie uvedeného je zrejmé, Źe o kauzách Źalobcu v súvislosti s pouŹívaním alkoholu a Źoférovaním vozidla ako aj o útoku na verejného ěiniteľa informovali v tej dobe viaceré médiá, informácie boli šírené prostredníctvom internetu ako aj televíznym vysielaním. Verejnosti bolo známe, Źe Źalobca má opakované problémy s políciou a Źoférovaním pod vplyvom alkoholu od roku 1996. V zmysle nálezu US ĚR ě. 1US/156/1999 z 22.02.2000 vyplýva, Źe drobné nepresnosti, ktoré odzneli v príspevku nemoŹno považovať za tak významné, aby spôsobili nárok na opravu, nakoľko beŹná periodická tlač, urěená na informovanie verejnosti, sa môže dopustiť urěitého zjednoduŹenia alebo skreslenia, každé takéto skreslenie vŹak nemoŹno považovať za zásah do osobnostných práv. Je dôleŹité, aby celkové vyznenie podávanej informácie zodpovedalo pravde. Úěelom opravy je podľa Źalovaného nahradiť nepravdivé údaje pravdivými, resp. údaje skresľujúěe úplnými úradmi, ktoré pravde zodpovedajú a zabezpeěiť rýchlu ochranu vo vzťahu k dotknutej osobe a vo vzťahu k diváěkej verejnosti podať právo na pravdivé informácie. Zástupca Źalovaného uviedol, Źe ak by aj odvysielali opravu, diváěka verejnosť by nedostala pravdivé informácie, ale len pravdu skresľujúěe informácie, ktoré sa snaŹia Źalobcu vykresliť v krajšom svetle ako disciplinovaného vodiěa, ktorý nikdy neŹoféroval pod vplyvom alkoholu. Pravdou vŹak je, Źe aj v odôvodnení trestného rozsudku je uvedené, Źe Źalobca je mimoriadne agresívny a nedisciplinovaný vodiě, ktorý bol viac krát postihnutý pre poruŹenie dopravných predpisov. Útok na verejného ěiniteľa spojený s trestným ěinom podvodu, za ktorý bol Źalobca odsúdený rozsudkom 4To/2/2008 za to, Źe spôsobil na Źarchu Źtátneho rozpoětu Źkodu vo výŹke 291.000,- Eur je ďaleko viac odsúdenia schopný, než Źoférovanie pod vplyvom alkoholu. Odvysielané informácie príspevku podľa Źalovaného v Źiadnom prípade nemohli mať negatívny vplyv na verejnosť ani nemohli vystaviť Źalobcu neodôvodnenému obvineniu.

7. Dňa 11.06.2019 sa uskutoěnilo pojednávanie na ktorom sa dostavil Źalobca spolu s právnou zástupkyňou. Dostavila sa zástupkyňa Źalovaného. Termín pojednávania vzali strany sporu na vedomie na ostatnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 11.06.2019. Strany sporu predniesli svoje závereěné reěi.

8. V posudzovanej veci súd vykonal riadne dokazovanie pre posúdenie vzniku nároku žalobcu na uverejnenie ním uplatňovaného znenia opravy, a to v rozsahu potrebnom na zistenie, či žiadosť žalobcu na odvysielanie opravy vo väzbe na uplatňovaný nárok - vymedzený žalobným petitom žaloby, zodpovedá zákonným požiadavkám tak, aby žalovanému vznikla povinnosť odvysielat' opravu v požadovanom znení. Súd vo veci vykonal dokazovanie prehraním CD so zvukovým a obrazovým záznamom odvysielanej relácie na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď.T. na cestách“, a to na pojednávaní konanom dňa 25.04.2019, žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.03.2014 s prílohami, vyjadrením žalovaného k žalobe doručeným súdu dňa 21.08.2014, Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 24C/97/2014-75 zo dňa 23.09.2014, zápisnicou z pojednávania zo dňa 11.06.2015, zápisnicou z pojednávania zo dňa 28.11.2017, Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 24C/97/2014-148 zo dňa 22.12.2016, Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/177/2017-171 zo dňa 28.06.2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 28.11.2017, vyjadrením žalovaného zo dňa 28.11.2017, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/104-04 zo dňa 11.04.2005, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/23/07 zo dňa 15.05.2007, Uznesením Najvyššieho súdu v Bratislave, sp. zn. 5Tdo 10/2008 zo dňa 11.12.2008 a s vyjadrením žalobcu, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 24C/97/2014-235 zo dňa 28.11.2017, Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018, zápisnicou z pojednávania zo dňa 25.04.2019, zápisnicou z pojednávania zo dňa 11.06.2019, zápisnicou z pojednávania zo dňa 25.04.2019 12.09.2019. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo aj na obsah súdneho spisu.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd p r á v n e u z a t v á r a:

10. Podľa § 15b zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov, právo na informácie znie: „Orgány verejnej moci, nimi zriadené rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie a právnické osoby zriadené zákonom, sú povinné na základe rovnosti poskytovať vysielateľovi informácie o svojej činnosti na pravdivé, včasné a všestranné informácie verejnosti;

11. Podľa § 16 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov, vysielateľ je povinný zabezpečiť všestrannosť informácií v názorovú pluralitu v rámci programovej služby.

12. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, základným poslaním vysielateľa na základe zákona je slúžiť veciam verejného alebo iného spoločenského záujmu, prispievať k rozvoju demokratickej spoločnosti, utvárať vo vysielaní priestor pre pluralitu názorov bez uprednostňovania záujmov len jednej politickej strany, politického hnutia, skupiny alebo časti spoločnosti alebo náboženského vyznania a viery a podporovať rozvoj umeleckej tvorby, kultúry a vzdelávania.

13. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

14. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), cit: „Ak bol odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej osobe alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údaja presne určiť, táto právnická osoba alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.“

15. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR zakotvuje: Sloboda prejavu a právo na informáciu sú zaručené.

16. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

17. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

18. Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej v texte rozsudku len „Dohovor“), každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

19. Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

20. Podstatou tohto súdneho konania je posúdenie relácie na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď. na cestách“ žalovaným. V predmetnej relácii odznelo toto tvrdenie:

"Za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného činiteľa dostal v roku 2005 bývalý poslanec G. Ď. trest tri roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a zákaz šoférovať na šesť rokov. Čas strávený vo výkone trestu sa mu zo zákazu riadiť vozidlo neodrátal, a tak až dnes krajský súd rozhodol o Ď. žiadosti, aby mu sudca odpustil polovicu do šiestich rokov bez vodičského preukazu. Aj pre dobré správanie mu súd vyhovel. Prokuratúra si však presadila podmienku."

Na základe odvysielanej relácie podal žalobca dňa 28.02.2014 žiadosť o opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov podľa § 21 zákona č. 308/2000 Z.z. Obsahom jeho žiadosti okrem iných skutočností aj bolo, že dňa 31.01.2014 boli na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19.00hod., v príspevku „G. Ď. na cestách“ odvysielané aj tieto nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce tvrdenia:

„Nie je pravdou, že som šoféroval opitý.

Nie je pravdou, že som bol odsúdený za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu.

Nie je pravdou, že som o vodičský preukaz prišiel po medializovanej dopravnej nehode v roku 2004, a že šlo o dopravnú nehodu.“

Žalobca v žalobe namietal, že pravdivosť ním vyššie uvedených skutočností priamo vyplýva zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T 104/2004, a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4T 2/2005. Žalovaný však opravu neodvysielal, a ani sa žalobcovi nevyjadril. Predmetom žaloby je povinnosť žalovaného bezplatne odvysielat' opravu za podmienok § 21 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení:

Dňa 31.01.2014 Rozhlas a televízia Slovenska na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV v príspevku „G. Ď. na cestách“ odvysielal aj nasledovné nepravdivé tvrdenia:

„Nie je pravdou, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a teda nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, ako sme nesprávne odvysielali.“

21. Súd pri opätovnom posúdení žaloby vychádzal z odôvodnenia Uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018, z obsahu ktorého vyplynula pre prvoinštančný súd povinnosť vykonať dôkaz, aby tak, aby bolo umožnené stranám sporu vyjadriť sa k tomuto dôkazu. Nakoľko však prvoinštančný súd tento zákonný procesný postup nedodržel, konal v rozpore s § 188 ods. 1 C. s. p. a dôkaz takto získaný bol považovaný za nezákonný dôkazom (§ 187 ods. 1 C. s. p. a contrario), ktorý nemohol byť použitý a nebolo možné ani prihliadať na skutočnosti ním preukazované. Takýmto nesprávnym procesným postupom súd odňal sporovým stranám právo vyjadriť sa k tomuto dôkazu, čím porušil zásadu kontradiktórnosti konania a tým aj ich právo na spravodlivý proces. Na pojednávaní dňa 25.04.2019 súd vykonal dôkaz prehraním CD kompaktného disku so záznamom reportáže zo dňa 31.01.2014 z programu Správy STV v príspevku „G. Ď. na cestách.“ Zároveň súd oboznámil strany sporu s obsahom listinných dôkazov, ktoré zabezpečil v konaní, konkrétne s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/104/2004 zo dňa 11. 04. 2005, odvolacím rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/23/2007 zo dňa 15. 05. 2007 a s uznesením Najvyššieho súdu SR o odmietnutí dovolania zo dňa 11. 12. 2008, sp. zn. 5 Tdo 10/2008 a uvedené listinné dôkazy boli stranám sporu krátkou cestou doručené.

22. Spornú reláciu pre Rozhlas a televíziu Slovenska (ďalej len ako „RTVS“) pripravil redaktor C. Y., ktorého výsluch sa neuskutočnil, nakoľko žalovaný nezabezpečil jeho prítomnosť na pojednávaní, a to i napriek skutočnosti, že potreba vypočuť ho ako svedka bola súdom oznámená na pojednávaní

dňa 11.06.2015. Súd na pojednávaní konanom dňa 28.11.2017 ustálil, že výsluch p. Y. D. prihladením na hospodárnosť konania nevykoná, nakoľko žalovaný ani na tomto pojednávaní nezabezpečil jeho prítomnosť. Súd vykonal dôkaz prehraním CD (kompaktného disku) so zvukovým a obrazovým záznamom odvysielanej relácie na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď. na cestách“ reportáže, na pojednávaní dňa 25.04.2019, pričom s jeho obsahom sa mali možnosť strany sporu dodatočne oboznámiť. Predpis predmetnej odvysielanej relácie na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď. na cestách“ je aj súčasťou žaloby. V relácii odznelo uvedené tvrdenie: "Za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného činiteľa dostal v roku 2005 bývalý G. G. Ď. trest tri roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a zákaz šoférovať na šesť rokov. Čas strávený vo výkone trestu sa mu zo zákazu riadiť vozidlo neodrátaval, a tak až dnes krajský súd rozhodol o Ď. žiadosti, aby mu sudca odpustil polovicu do šiestich rokov bez vodičského preukazu. Aj pre dobré správanie mu súd vyhovel. Prokuratúra si však presadila podmienku." Žalobca v konaní opakovane poukazoval na skutočnosť a nerozporoval fakt, že došlo k spáchaniu trestného činu na verejného činiteľa, ale nebolo preukázané, že by uvedený trestný čin bol spáchaný pod vplyvom alkoholu.

23. Podľa § 21 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. zo žiadosti odvysielania opravy musí byť zrejmé, v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy. Súčasťou žiadosti je návrh znenia opravy. Predmetom práva na opravu je nepravdivé, alebo pravdu skresľujúci údaj, a to bez ohľadu na to, či sa tento týka cti konkrétnej fyzickej osoby alebo dobrého mena určitej právnickej osoby. Údaj predstavuje konkrétnu informáciu, faktický údaj, vzťahujúci sa ku konkrétnej právnickej alebo fyzickej osobe, a preto nepravdivý je potom údaj, ktorý nezodpovedá objektívnej pravde. Údaj pravdu skresľujúci sám o sebe síce nie je nepravdivý, ale je podaný takou formou a v takých súvislostiach, že môže viesť ku skresleniu informácie podávanej verejnosti. Z uvedeného vyplýva, že ak bol odvysielaný nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj o právnickej alebo o fyzickej osobe, ktorú možno na základe tohto údaju presne určiť, táto právnická alebo fyzická osoba má bez ohľadu na svoju štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo miesto dlhodobého pobytu právo požadovať odvysielanie opravy bezplatne. Vysielateľ je povinný na žiadosť tejto osoby opravu uverejniť.

24. Podľa uvedeného ustanovenia § 21 zákona, tak nemožno žiadať opraviť nepravdivosť kritických výrokov v podobe hodnotiacich úsudkov, ktorých pravdivosť (ako subjektívneho názoru) nepodlieha dokazovaniu; v rámci ochrany pred neoprávnenou kritikou možno posúdiť len nepravdivosť, resp. skresľovanie údajov, ktoré boli podkladom pre vyslovenie kritického názoru. Inštitút opravy neslúži na prezentovanie názorov založených na subjektívnom posúdení dotknutej osoby, na komentovanie a hodnotenie vzniknutej situácie z pohľadu dotknutej osoby a ani na poskytnutie morálnej satisfakcie, napr. vo forme ospravedlnenia; znenie opravy musí byť objektívne, založené na preukázateľných faktoch a nie na subjektívnom pohľade dotknutej osoby vychádzajúcom z jej osobnej zaujatosti, a rovnako musí byť nestranné, aby sa ňou nezasiahlo do práv a právom chránených záujmov iných osôb vecou dotknutých. Účelom opravy je totiž nahradiť nepravdivé údaje pravdivými údajmi, resp. údaje pravdu skresľujúce údajmi úplnými, ktoré pravde zodpovedajú a zabezpečiť tak rýchlu a účinnú ochranu vo vzťahu k dotknutej osobe a vo vzťahu k (diváckej, či poslucháckej) verejnosti právo na pravdivé informácie.

25. Súd pri rozhodovaní vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v bode 28. ustálil, „že sa stotožnil s argumentáciou prvoinštančného súdu, že znenie opravy navrhované v žiadosti o odvysielanie opravy musí zodpovedať zneniu textu odvysielaného príspevku, pretože nemožno žiadať o opravu informácie, ktorá v príspevku neodznela, resp. bola odvysielaná v inom kontexte. Uvedené však podľa odvolacieho súdu neznamená, že navrhované znenie opravy musí doslovne zodpovedať textu odvysielaného príspevku, a preto odvolací súd s námietkou žalovaného, že žiadosť o odvysielanie opravy má byť posudzovaná ako celok a že v navrhovanom znení opravy majú byť okrem nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov vždy uvedené aj presné (pravdivé) údaje nesúhlasí, keďže všetky tieto formalistické požiadavky idú nad rámec zákonného znenia § 21 zákona o vysielaní a retransmisii a neprimeraným spôsobom zužujú právo žiadateľa o odvysielanie opravy, čo je v rozpore s účelom predmetnej právnej úpravy."

S prihladením na uvedené skutočnosti, ako aj na to, že nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že vysielateľ má vždy posudzovať žiadosť o odvysielanie opravy ako celok a neposlednom rade s ohľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý v bode 33. svojho rozhodnutia jednoznačne ustálil, že „ustanovenie § 21 ods. 9 písm. d) zákona o vysielaní a retransmisii je potrebné interpretovať výlučne tak,

že dôkazné bremeno v rámci inštitútu práva na odovysielanie opravy zaťažuje vysielateľa, a nie žiadateľa o odovysielanie opravy“, opätovne preskúmal žalobu a dospel k nasledujúcim odôvodneniam.

26. Návrh znenia opravy obsahuje tri skutkové tvrdenia, ktorými chcel žalobca uviesť na pravú mieru ním tvrdené nepravdivé tvrdenia žalovaného, a síce, že:

1/ nie je pravdou, že v auguste roku 2004 šoféroval opitý,

2/ nie je pravdou, že pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu,

3/ a nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený.

27. Žalobca sa domáhal, aby žalovaný odovysielal informáciu v znení: „Nie je pravdou, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej republiky G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a teda nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, ako sme nesprávne odovysielali.“

Súd sa podrobne oboznámil s Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 5T/104/04 zo dňa 11.04.2005, ktorým bol žalobca odsúdený za trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorý spáchal dňa 08.08.2004. V odôvodnení predmetného trestného rozsudku sa na str. 4 píše. ...“po predvedení vodiča uvedeného motorového vozidla bola u neho vykonaná dychová skúška na alkohol v krvi s negatívnym výsledkom.“ Žalobca bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 tr. Zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, podľa § 39 ods. 2, písm. a/ Tr. Zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) NVS a bol mu podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. Zák. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom sp.zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007 zrušil napadnutý rozsudok prvého stupňa vo výroku o náhrade škody. V ostatnom zostal prvostupňový rozsudok nezmenený. V odôvodnení odvolacieho rozsudku sa okrem iného aj uvádza: „I uložený trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel zodpovedá zákonu, keďže obžalovaný, súd nedisciplinovaným vodičom, bol už viackrát postihnutý pre porušenie dopravných predpisov, čo ale nemalo vplyv na jeho nápravu.“

Z obsahu vyššie citovaného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 5T/104/04 zo dňa 11.04.2005 jednoznačne vyplýva, že žalobca nebol v predmetnej veci odsúdený za trestný čin spáchaný pod vplyvom alkoholu, a to i napriek skutočnosti, že mu bola bezprostredne po spáchaní trestného činu útoku na verejného činiteľa dňa 08.08.2004 vykonaná dychová skúška na alkohol v krvi, ktorá ale mala negatívny výsledok. O spáchaní činu pod vplyvom alkoholu nehovorí v žiadnom z bodov odôvodnenia ani odvolací rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007, tento iba fakticky konštatoval, že ide o nedisciplinovaného vodiča, bez akejkoľvek zmienky o vední motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutkové tvrdenia má súdu zato, že znenie opravy, ktoré obsahuje tri skutkové tvrdenia, ktorými chce žalobca uviesť na pravú mieru nepravdivé tvrdenia žalovaného, a síce, že:

1/ nie je pravdou, že v auguste roku 2004 šoféroval opitý,

2/ nie je pravdou, že pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu,

3/ a nie je pravdou, že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, je jednoznačne preukázané a žiadosť žalobcu o odovysielanie opravy je v tejto časti dôvodná.

29. Tak ako ustálil odvolací súd v bode 29, že „Pokiaľ žalobca v návrhu znenia opravy (a rovnako aj v samotnej žiadosti o odovysielanie opravy) uviedol, že nie je pravdou, že šoféroval opitý, že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu a že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, je podľa názoru odvolacieho súdu z takéhoto znenia opravy jednoznačné, v čom mala nepravdivosť odovysielaných údajov spočívať (a že opak je pravdou), z dôvodu ktorého uvádzanie ďalších (pravdivých) údajov potrebné nebolo.“

30. Žalovaný vo svojej pôvodnej záverečnej reči na pojednávaní dňa 28.11.2017 prostredníctvom zástupcu uviedol, že médiami používaný pojem „odsúdený za“ alebo „odsúdený pod vplyvom alkoholu“, je zrozumiteľnejším vyjadrením pre verejnosť a v prípade, že účastník dopravnej nehody naplnil v súvislosti s dopravnou nehodou aj skutkovú podstatu trestného činu, a že média obyčajne okrem použitia pojmu dopravná nehoda, alebo odsúdenie za dopravnú nehodu, uvedú aj viac či menej trestnú kvalifikáciu skutku. Tak tomu bolo aj v prípade reportáže „G. Ď. na cestách“, kde zaznela veta: „Za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného činiteľa, dostal v r. 2005 bývalý poslanec trest 4 roky. Zástupkyňa žalovaného ďalej výslovne potvrdila skutočnosť, že ako jediný problematický

bod v predmetnej reportáži je uvedenie faktu, že pri dopravnej nehode spojenej s útokom na verejného činiteľa, bol žalobca pod vplyvom alkoholu. Tie tvrdenia, nekorešponujú s tvrdeniami, ktoré mali byť odvysielané a jediný sporný bod bol, že pri tej dopravnej nehode bol žalobca pod vplyvom alkoholu. Takéto tvrdenia súd považuje za absolútne neprijateľné a neprípustné. Vo svojej záverečnej reči, ktorú predniesol zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 12.09.2019 tento namietal, že im bol predložený výpis z evidenčnej karty vodiča len z vodičského preukazu, ktorý bol vydaný žalobcovi dňa 25.5.2005. Pričom v roku 2004 mu bol odobratý vodičský preukaz na základe rozhodnutia rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I., Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky, č.p.: M.-XXX/DI-X- XXXX-E.-W. z 10. mája 2004. Žalobcom predložený výpis z evidenčnej karty vodiča neobsahuje dopravné priestupky, ktorým sa dopustil pred dátumom vydania nového vodičského oprávnenia zo dňa 25.5.2005. Žalovaný neustále argumentoval tvrdeniami, že výpis z evidenčnej karty, ktorý predložil žalobca bol účelový tak, aby nepreukazoval skutočnosť, že v roku 2004 mu bol zadržaný vodičský preukaz pre alkohol za volantom a doložil do spisu na podporu ich tvrdení rozhodnutie NS SR 6SŽO/151/2004 zo dňa 16.6.2010, ktoré potvrdilo rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 110/2007 -38 zo dňa 24. októbra 2007, ktorým Krajský zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPP-142/DI-SK-2004 zo dňa 14. júla 2004, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I., Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky, č.p.: M.-XXX/DI-X- XXXX-E.-I z 10. mája 2004 o zadržaní vodičského preukazu a toto rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Žalovaný má za to, že v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že v príspevku nebolo odvysielané nič, čo by sa nezakladalo na pravde a navyše nerezonovalo v súvislosti s osobou žalobcu aj v iných médiách pred a v dôsledku čoho sa dostal do povedomia širokej verejnosti aj v čase pred odvysielaním príspevku. Žalovaný ďalej namietal tým, že o kauzách žalobcu v súvislosti s požívaním alkoholu a šoférom motorového vozidla, ako aj útokoch na verejného činiteľa informovali v tej dobe viaceré tlačové médiá, informácie boli šírené prostredníctvom internetu, ako aj televíznym vysielaním. Verejnosti bolo známe, že žalobca má opakované problémy s políciou od roku 1998. Na základe rozsudku NS SR č. 6Sžo/151/2009 zo dňa 16.6.2010 je zrejmé, že žalobcovi bol v roku 2004, konkrétne 02.05.2004 odobratý vodičský preukaz pre alkohol za volantom, a následne pár mesiacov na to, v auguste roku 2004 zaútočil na verejného činiteľa v súvislosti s udalosťou v cestnej premávke, pri ktorej bola zranená osoba (rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2005, sp.zn. 5T/104/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007). To znamená, že v roku 2004 prišiel o vodičský preukaz a v roku 2004 spôsobil dopravnú nehodu, ktorá bola medializovaná. Žalovaný má za to, že vyššie uvedeného vyplýva, že o vodičský preukaz prišiel žalobca v roku 2004 pre alkohol za volantom, a teda je pravda, že bývalý poslanec bývalý poslanec G. Ď. v roku 2004 šoféroval opitý a odvysielaný výrok sa zakladá na pravde. 31. Účelom odvysielania opravy je nahradiť nepravdivý údaj pravdivým údajom, a skresľujúci údaj doplniť pravdivým údajom. Súd má zato, že žalobcovi, jednoznačne vzniklo právo na odvysielanie opravy, nakoľko v sporenej reportáži skutočne došlo k zverejneniu nepravdivých údajov. Snahu žalovaného preukázať, že v odvysielanej reportáži dňa 31.1. 2014 na televíznej stanici Jednotka v programe Správy STV, vysielanom od 19.00 hod. pod názvom „G. Ď. na cestách“, neboli zverejnené žiadne nepravdivé neúplné a pravdu skresľujúce tvrdenia a to konkrétne, že bývalý poslanec Národnej rady Slovenskej O. G. Ď. v auguste roku 2004 šoféroval opitý, a že spôsobil pod vplyvom alkoholu dopravnú nehodu, a že bol za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu odsúdený, nakoľko tento mal už v minulosti opakovane problém s alkoholom za volantom, považuje súd za účelovú, manipulatívnu s úmyslom upútať diváka zaujímavou, hoci neoverenou informáciou.

32. S prihliadnutím na vyššie uvedené tvrdenia má súd zato, že v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď. na cestách“ odznelo tvrdenie: "Za dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a útok na verejného činiteľa dostal v roku 2005 bývalý poslanec G. Ď. trest tri roky v prvej nápravno-výchovnej skupine a zákaz šoférovať na šesť rokov. Čas strávený vo výkone trestu sa mu zo zákazu riadiť vozidlo neodrátal, a tak až dnes krajský súd rozhodol o Ď. žiadosti, aby mu sudca odpustil polovicu do šiestich rokov bez vodičského preukazu. Aj pre dobré správanie mu súd vyhovel. Prokuratúra si však presadila podmienku", ktoré sa nezakladalo na pravde, nakoľko v konaní bolo jednoznačne preukázané, že za medializovaný útok na verejného činiteľa bol žalobca odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 5T/104/04 zo dňa 11.04.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To 23/07 zo dňa 15.05.2007, pričom ale tento čin nespáchal pod vplyvom alkoholu. Prvostupňový súd mu uložil trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, podľa § 39 ods. 2, písm. a/ Tr. Zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prevej) NVS a bol mu podľa § 49 ods.1, § 50 ods.1 Tr. Zák. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu 6

(šesť) rokov. A práve toto bola podstata informácie, ktorú mal žalovaný zrejme v úmysle uverejniť, ale nakoniec bola odvysielaná zasa neúplná a pravdu skresľujúca informácia: že „R. G. Ď. Krajský súd v Bratislave odpustil zvyšok trestu a povolil mu riadiť auto. O vodičský preukaz prišiel pri medializovanej dopravnej nehode v roku 2004. Šoféroval opitý a napadol policajta. Ani po rokoch svoj postoj k polícii nezmenil. „

33. Samotná žiadosť o odvysielanie opravy je jednostranným právnym úkonom žiadateľa, adresovaný vysielateľovi, ktorým žiada bezplatné odvysielanie opravy nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov, pričom text požadovanej opravy navrhuje sám žiadateľ návrhom znenia opravy, presné označenie napadnutých údajov je dôležité pre následné vymedzenie predmetu konania pred súdom, v ktorom sa možno domáhať uloženia povinnosti žalovanému uverejniť bezplatnú opravu iba ohľadne tých odvysielaných údajov, ktorých opravy sa žiadateľ domáha už v samotnej žiadosti o jej odvysielanie. Odvysielaná oprava musí byť v prvom rade vyhovujúca svojim obsahom. Súd poukazuje na fakt, že petičná žaloba o povinnosti odvyselať opravu nemusí doslovne zodpovedať textu odvysielaného príspevku (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018), a že žiadosť o odvysielanie opravy má byť posudzovaná ako celok a že v navrhovanom znení opravy majú byť okrem nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov vždy uvedené aj presné (pravdivé) údaje nesúhlasí, keďže všetky tieto formalistické požiadavky idú nad rámec zákonného znenia § 21 zákona o vysielaní a retransmisii a neprimeraným spôsobom zužujú právo žiadateľa o odvysielanie opravy, čo je v rozpore s účelom predmetnej právnej úpravy. Súd poukazuje aj na fakt, že petičná žaloba o povinnosti odvyselať opravu sa obsahovo zhodovala s návrhom znenia opravy žiadosti o odvysielanie opravy, a teda obsah žalobného petitu o povinnosti odvyselať opravu korešpondoval s navrhovaným znením opravy. S poukazom na uvedené sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, ktorý presne špecifikoval, čoho sa mal žalovaný v konaní dopustiť. Navyše žalobca požadoval odvyselať opravu zákona č. 308/200 Z.z. o retransmisii tak, že navrhol identické znenie opravy žiadosti o uverejnenie opravy zo dňa 28.02.2014 so znením opravy v petičnej žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 24.03.2014. Uplatnený nárok zo strany žalobcu spĺňa formálno-právne požiadavky, a preto súd žalobe v časti uverejniť opravu v bode I. tohto rozhodnutia vyhovel.

34. K žiadosti žalobcu, aby súd zároveň rozhodol, že „Odvysielaním nepravdivých tvrdení vysielateľ zneužil právo na informácie a právo na slobodu prejavu na hrubý zásah do osobnostných práv G. Ď. do jeho cti, dôstojnosti a súkromia“, súd poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 10Co/82/2018-283 zo dňa 20.12.2018, bod 26. V ktorom jednoznačne uviedol, že predmetom tohto sporu nie je ochrana osobnosti žalobcu, a preto skúmanie otázky, či sa zverejnením nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií súčasne zasiahlo do osobnostných práv žiadateľa o opravu, nie je predmetom konania o uloženie povinnosti odvyselať opravu (podľa § 21 ods. 10 zákona o vysielaní a retransmisii), nakoľko ochrana osobnostných práv sa žiadateľ o opravu môže domáhať v konaní o ochranu osobnosti. Súd z úradnej činnosti zistil že na tunajšom súde je vedené konanie pod sp.zn. 9C/175/2014 v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanému ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy práve v súvislosti s odvysielanou reláciou v programe Správy STV, vysielanom od 19,00 hod. dňa 31.01.2014 v príspevku „G. Ď. na cestách“. S prihladnutím na uvedené súd žalobu v v tejto časti zamietol ako nedôvodnú.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ust. § 262 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok v platnom znení, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.. Súd vyhovel žalobe v rozsahu 50%, teda pomer úspechu žalobcu voči žalovanému predstavuje 50 %, v ktorom rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).